

Erőtéljes keresztyén üzenet szólt Budapesten

Franklin Graham, a világhírű evangélistának, Billy Grahamnek a fia, hirdetett ígét három este Budapesten, a Papp László Sportarénában. Közreműködtek a legismertebb magyarországi és nemzetközi keresztyén énekesek-zenészek, valamint egy ezer tagból álló kórus Almási Kornél vezetésével. A június 1-én kezdődött alkalmakon, az Úr Jézus melletti döntésre szóló felhíváskor, több százan jöttek előre.

Az evangélizációt a magyarországi egyházak közösen szervezték. Kezdkor Graham-et, és az ország számos pontjáról, valamint a külföldről – köztük Erdélyből is – érkezett vendégeket a védnöki kar nevében Dr. Mészáros Kálmán baptista lelkipásztor köszöntötte.

A 2Kor 21-ből olvasott **Franklin Graham** péntek este, Manasséról, aki 12 évesen lett egy nemzet királya, de fellázadt Isten és az apja ellen. „A mi világunk is tele van lázadással, bűnnel” – mondta Franklin az evangélizáció elején, majd az ítéletet és a halált elkerülendő a Jézus Krisztushoz vezető útról beszélt.

Felemelő dallamokkal indult hét óra előtt pár perccel az óriási várakozás övezte fesztivál. A „Holy” (Szent) c.

éneket Huntley Brown jamaicai zongorista játszotta a zenekar és énekkar kíséretével. „A legcsodásabb név” c. éneket a debreceni Mabavit-ról nekünk is ismerős Joy Gospel kórus és a 40 tagú szimfónikus zenekar szólaltatta meg Almási Kornél irányításával. A programvezető Süveges Gergő tévés és hívó újságíró volt. Kitűnő keresztyén művészek léptek fel az igehirdetés előtt: Dennis Agajanian virtuóz gitárjátékos, Meláth Andrea operanékes, a

Tommy Coomes Band együttes, a Magyar Honvédség zenekara, Pintér Béla és együttese, a Signature Band. Közben Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke imádkozott, az egyházak összefogásáról Mohos Gábor a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára beszélt. 12 325 résztvevőt regisztráltak az összejövetel félidejében. **(Sz.L)**

(Folytatás a 8. oldalon)

Már az első este is több százan jöttek előre Franklin Graham evangélizációja végén a Papp László Sportarénában. (Fotó: Internetes közvetítésből)

Ajánlás – Szép a nyár! Hosszúak a nappalok, lehet nagyon korán kelni és késő estig munkálkodni. Jó a vakáció is, a szabadság, hogy el lehet menni a „*természet magányába, az Atyával társalogni*”. Jó kihasználni a természet közelségét, átélni a másfajta közösség újdonságát és áldását, amikor a tábortűz mellett már nem a mindennapi gondok a fő téma, hanem az „*új világ, ami eljövend*”... Köszöntjük ezúttal is kedves olvasóinkat! A szabadságra vigyenek magukkal egy-két jó könyvet, talán még minket is – a Szeretet idej számait. **(A szerk.)**

Jézus

(Mk 1:35-45)

Szeretted elvonultan,
magadban lenni.
Természet magányában
az Atyával társalogni.
Amikor hozzád hoztak
sántát, bénát,
beteget, megszállottat,
és jöttek árvák,
éhezők, özvegyek,
a szegénységben sínylődő
istenadta nép
mind Téged kerestek,
kenyeret, gyógyulást
Tőled reméltek.
Meggyógyítottad
a szenvedőket,
az ördögöket kiűzted,
elnémítottad,
az éhezőknek kenyeret adtál,
a sínylődőknek vigasztalást.
Nem vártál válveregetést
a rajongók táborában,
a lakatlan magányt vágytad,
hogyan csendben imádkozhass.
Nem haragudtál,
amikor tanítványaid rád találtak,
csak annyit mondtál:
„*Menjünk máshová,
hogyan ott is prédikáljak.*”
A csodák saját lábukon követtek,
a szél, a szájbeszéd
vitte hírüket.
Megtalálták a hegyen,
a pusztában magányában,
és a Tibériáig is
utánad mentek.
Beszéltél nekik
egy új világról,
ami eljövend.
Megáldottad a két halat
és az öt árpakenyeret.
Kész voltál meghalni értük,
annyira szeretted őket.

MUCSI B. JÁNOS, Temesvár
(Az *ÉN* még zörgetek tavaly megjelent kötetből)

„Isten, én Istenem, téged kereslek, utánad szomjazik lelkem” (Zsolt 63)
(Illusztráció: The Lion Handbook to the Bible)

„A lelki aratást nem lehet gépesíteni, odaszánt munkások kellenek”

Szilágyi József gyülekezeti vént kérdeztük a régi aratásokról és aratási ünnepélyekről, valamint ennek a valamikori nagyon kemény fizikai munkának a lelki vonatkozásairól.

Milyenek voltak a régi aratások?

Az aratás az egyik legnehezebb földműves munka volt a múltban. Rendszerint nagy előkészület előzte meg. A férfiak szerelték fel a kaszára a csapókat, a háziasszonyok a legkiválóbb eledeleket főztek. Az aratást legkevesebb két személy végezte, de egy kis arató csoport legalább négy személyből állt: egy kaszás, a marokszedő, a kéveköti és a gereblyélő. Volt úgy, hogy összeállt két csapat, nyolc fő, és akkor dupla hatékonysággal dolgoztak. A gyengébb személyek, az öregek, de még a gyermekek is segítettek az aratásban.

Úgy emlékszem, körülbelül tíz éves kortól vettünk részt az aratásban. Kiterítettük a kötelet a kéveköti előtt, egy-két markot ráhelyeztünk a kötélre, a kéveköti nagy segítség volt, ő még két markot hozzáölelt, és bekötötte. A gereblyélésnél is gyermekek és öregek tudtak segíteni.

Még annyit, hogy az aratáshoz kellett érteni, kellett hozzá egy bizonyos szaktudás, és sok gyakorlat is. Különösen a kaszásnak, mert ha nem járatta a kaszáját pontosan, akkor összevissza zilálta a rendet, ami nagyon megnehezítette a marokszedő munkáját. A kéveköti tudnia kellett rendben beilleszteni legalább négy markot a kötélbe, és a kévét nem gömbölyűre, hanem laposra formálni, a kötélnek pedig a kéve közepénél kellett lennie.

Gyorsan kellett végezni a munkát. A búza, ha megért viaszszárga színű lett a magja, abból lett a legjobb liszt. Sem korábban, de lekésni sem volt jó, különösen ha eső jött még utána, mert akkor veszített az értékéből. A kaszálassal és kévekötéssel, meg a szállításkor a túlért kalászkok hullatták a szemet.

Mivel kánikulai forróságban folyt az aratás, a legkellemesebb idő a kora reggeli és az esti órák voltak. Volt úgy is, hogy estefele a családanya hazament, elrendezte az állatokat, főzött vacsorát, a többiek viszont folytatták a munkát amíg csak láttak. Hajnalban a család egy része indult ki a határba, mert a kéveköti kötelet a harmaton lehetett csinálni, az anya pedig a

reggelit és az ebédet vitte két karján megrakva.

Az aratás sok örömet is okozott, reménységet jelentett a jövőre nézve. Munka közben itt-ott felcsendült a jól ismert ének: „*Itt van az aratás, gabona sok...*”.

Kémeren aratnak-e még a fiatalok?

Manapság elveszítette igazi jelentőségét az aratás, a gépek mindent elvégeznek. A kenyér ma már nem gond. Közösségünkben már csak heten-nyolcan ha foglalkoznak búzavetéssel és aratással.

Melyik a kedvenc aratási igéje?

A legkedvesebb aratási igém a 126. Zsoltár. Ezt mindig énekben is elénekeltük, a Karénekek 290-es száma szerint. Ez volt a legdrágább a többi szép aratási énekek között.

Hogyan emlékszik vissza a régi aratási ünnepélyekre?

Igen nagy átéléssel tartottuk meg az aratási ünnepet. Hála töltötte el a szívünket a megtermett gabonáért. Könyörögtünk a lelki aratásért is, ami szintén nem könnyű – mert „*akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd. Aki vetőmagját sírva emelve megy tova, vigadozással jó elő, kéveit emelve*” (Zsolt 126). Tehát a fizikai és lelki aratás nagy örömmel töltötte el a szívünket. Jöttek a vendégek más gyülekezetekből, szolgálatokkal gazdagították az ünnepélyt. Ez mostmár elmaradt, nem nagyon gyakorolják.

Az aratással kapcsolatban mi, idősek, még ma is őrizzük Cserepka János lelkipásztor emlékét, aki itt munkálkodott a gyülekezetünkben a háború idején. Megszervezte az arató csoportot az ifjúságból, ő maga is megtanult kaszálni. Egyik alkalommal a kasza nagy hólyagokat tört a kezére, ami nagyon fájt, csipődött. Este, amikor hazaérkezett, a házigazdájától kérdezte, mit lehetne csinálni, hogy ne fájjon olyan nagyon. Bori mama azt tanácsolta, hogy másnap még szorosabban fogja a kasza nyelét.

Elöl ment, vágta a rendet, és így a hadi özvegyeknek learatták a búzáját. Kifele a mezőre zenekari kísérettel mentek: „*Akkor hozni fogjuk kévénk örömet...*” – fújták. Este, a munka végeztével szintén zenekari kísérettel jöttek vissza a faluba. Ő maga a tárogatójával buzdította és hívogatta az aratókat. A Karének 330-as számú énekét fújta, ugyancsak az: *Itt van az aratás, gabona sok, kéveket kötni, vajon ki fog?* Sok szép emléket őrzünk abból az időből, nagy volt az összetartás akkor, az együttérzés.

Mire taníthat ma is az aratás?

A mostani aratási ünnepen szeretnék mindenkit buzdítani – legfőképpen a fiatalokat –, legyen több hála a szívünkben a mindennapi kenyérért, ami olyan könnyen kerül az asztalunkra... Aztán, amint a fizikai aratást is az erős, munkabíró kezek tudták végezni, úgy a lelki munkában is szükség van a fiatal munkaerőre. A lelki aratást nem lehet gépesíteni, odaszánt munkások kellenek.

Köszönjük szépen!

PARDI FÉLIX kémeri lelkipásztor működött közre az anyaggyűjtésben. (Kérdések: **SZ.L.**)

Interjúalanyunk 77 éves, bemutatása 1951. augusztus 26-án volt Dénes Ferenc lp. által, diakónusi avatása 1982. november 14-én Mike Béla lelkipásztor által. A kémeri gyülekezet szolgálatos tagja. A fotó 2010-ben készült a 2. Krasznai fúvóstaalkozón.

„Melyik a legnehezebb missziós terület?”

Május 19-én tartottuk meg az ez évi országos misszióskonferenciát, a Nagyvárad 1. sz. magyar baptista imaházban.

Az alkalmat énekléssel kezdtük Kiss Juhász Vilmos lp. testvérünk vezetésével. Budai Lajos lp. testvér buzdított imádságra a Mt 28:16-20 versei alapján, melyből Krisztus igazságát és hatalmát látva, először dicsérettel közeledtünk Megváltónkhoz. Ez után azért könyörögtünk, hogy az evangélium hirdetésének felelőssége nehezedjen a szívünkre. Az imaalkalmak után következtek a beszámolók, olyan testvérek részéről, akik missziómunkát végeznek különböző helységekből.

A beszámolót Novák Zsolt testvér kezdte. Négy és fél éve végzi a missziómunkát Gyergyószentmiklóson és környékén. Novák testvért és családját az Úr Magyarországról hívta el Székelyföldre. Testvéreink minden évben sátoros evangelizációt tartanak több helységben is. Ezzel párosul a traktátusok és bibliák osztogatása, amelyeknek még mindig hatása van az emberek életére. A Maroshévízi missziót Isten vezettetésére és indíttatására kezdték el. Eleinte elég nehéz volt helyszínt találni az istentiszteletek

megtartására, de most egy gyülekezésre alkalmas helységet bérelnek.

Beszámolt arról az új misszió területéről is, amely számára is teljesen új terület volt idáig, vagyis a romániai missziómunka kezdetéről Gyergyószentmiklóson. Isten irgalmából megtérések, majd bemelegítések is következtek. A megtért román emberek életében látszik a valódi változás.

Testvérünk Gyergyóalfaluban is végez missziót a román emberek között. Balánbányán magyaroknak és románoknak is hirdetik az evangéliumot. Folyamatosan vannak vágyakozók és hallgatók. Testvérünk beszámolója egyben kihívás is volt a jelenlevők számára, mivel „minden baptista egy misszionárius kell legyen!”.

Ezután Kelemen Szabolcs testvér beszámolója következett, aki családjával Ukrajnának délnyugati részén szolgál négy helységben. Ungváron jelenleg hat tag van. Érdeklődők vannak, főleg különleges alkalmakkor. Megpróbálják különböző módon elérni a magyarul beszélő embereket, mint például gyülekezeti újságokkal.

Kisdobronyban egy tag van, de van nyolc-kilenc érdeklődő. Testvérünk felesége az óvodába tanít, ami szintén jó a kapcsolatok építésére. Szombatonként gyermekeknek tartanak foglalkozásokat. Jelenleg albérletben laknak, de folyamatban van egy lelkipásztori lakás megvásárlása is. Reméljük, hogy a mindenható Isten mihamarabb kirendeli az erre szükséges anyagi fedezetet.

Tóth Zoltán testvérünk nem tudott eljönni Vajdaságból, ezért az általa küldött levélből megtudhattuk, hogy most éppen egy határkőnél állnak, mivel keresik az Úr akaratát a jövőre nézve. Szeretnének egy projektet készíteni, amelyben be szeretnék mutatni azt, hogy más vajdasági helységekből hogyan lehetne új missziót kezdeni. Testvéreink nyugdíjasok, de örömmel szolgálnak az Úrnak.

A Keresztyén Cigánymissziói Alapítvány missziómunkája is említésre került, mivel az ország több területén is végeznek misszió munkát a román emberek között. Az Úr áldja meg őket gazdagon és tegye eredményessé munkájukat.

Ezután a Magyarországi Baptista Egyház nevében köszöntötte az egybegyűlteket Papp János elnök testvér. Az 1Jn 3. részéből olvasva, köszöntésében elmondta, hogy egy olyan világot élünk, amelyben nagy káosz van jelen. Ebben a káoszban csak Isten tud rendet teremteni. Ezért kell hirdetni az evangéliumot, hogy az emberek higgyenek. Az evangélium hirdetéséhez hozzátartozik az egymás iránti szeretet is.

A beszámolók után Girogióv Adrián testvér mint házigazda is egyben, köszöntötte Paul Negruț testvért, aki a Nagyvárad Emanuel Román Baptista Gyülekezet lelkipásztora és az Emanuel egyetem igazgatója. Testvérünk hirdette az Úr ígését a következő kérdéssel fordulva a hallgatóság felé: Melyik a legnehezebb missziós terület ezen a világon? *A család.* A misszió egy összetöretés Isten előtt, ami az

A 2. padosorban Papp János egyházelnök és Papp Dániel berettyóújfalui lelkipásztor. Az első sorban Simon József és Girogióv Adrián lelkipásztorok.

**A misszió egy összetöretés Isten előtt,
ami az emberek megtéréseért történik.**

A fotókon balról jobbra: Papp János, Novák Zsolt, Budai Lajos, Kelemen Szabolcs és Paul Negrut.

emberek megtéréséért történik – mondta. Három bibliai családot hozott fel példának, akik megértették, hogy milyen fontos szerepe van a családban végzett misszióknak.

A ház, ahol Isten jelen volt – (2Sám 6:1-11). A történetben a frigyládát a papok kellett volna vigyék a törvény szerint, de ők inkább szekérrel hozták a ládát vissza. Uzza meghalt, mert hozzáért a ládához. Ezt látva senki nem merte haza vinni a ládát. Mi haza mertük volna-e vinni? Az egész népből csak egy család volt, aki azt mondta, hogy az Úr jelenléte számára megtiszteltetés, és ez Obed-Edom családja volt. Sokszor szeretjük az Úr áldását, jelenlétét, de csak a gyülekezetben. Szeretjük-e az Úr jelenlétét

a családuknak is? Három hónapig volt a frigyláda Obedéknél. E három hónap alatt, vajon hogyan viselkedtek? Obed házában Isten áldása volt.

Ha szeretnénk, hogy a házuunkon, családukon Isten áldása nyugodjon, készek kell legyünk Isten „ládáját” magunkhoz fogadni. Amikor a családuban levő misszióról beszélünk, akkor arról az életvitelről beszélünk, amelyet látnak a családtagjaink. A családuban levő misszióhoz szükség van arra az elhatározásra, hogy Istennel együtt.

A ház, ahol evangelizálás folyt – (ApCsel 10:24). Kornélius azt szeretete volna, hogy az egész családja higgyen Krisztusban. Eljött annak az ideje, hogy a házu az evangelizálás helyszíne legyen.

A ház, ahol tanítványozás folyt – (ApCsel 16:11, 15). Lídia háza a tanítványozás háza lett. Foglalkozunk úgy gyermekeinkkel, hogy Krisztus tanítványává váljanak.

Az igehirdetés után közösen jöttünk az Úr elé köszönni az elhangzottak alapján, és énekléssel fejeztük be a konferenciát. Ezután a gyülekezet szeretete folytán bőséges és finom ebédben részesülhetett minden kedves jelenlevő. Ez alkalommal szeretnénk megköszönni a Nagyváradi belvárosi gyülekezetnek, hogy helyet biztosított e konferenciának, és azért az anyagi áldozatért, amellyel lehetővé tette ez áldott alkalom megtartását.

JÁNOS CSABA *lp.*,
Kovácszna

A misszióskonferencia résztvevői a Nagyváradi-belvárosi imaházban.

„Gyökerezetek meg és épüljetek fel őbenne!”

Az újpesti baptista imaház fogadta április 28-án, szombat délelőtt az országos választó közgyűlésre érkező küldötteket – beszámoló a magyarországi baptisták választó közgyűléséről

Id. Kulcsár Tibor lelkipásztor a Kol 2,6-7 alapján buzdított imára. „Mit akar Isten elérni közöttünk? Rá kell figyelniünk. Az út folytatása számunkra egyedül Krisztus lehet” – mondta testvérünk.

A délelőtti ülészakot Bereczki Lajos levezetőelnök köszöntése nyitotta meg. Emlékeztetett mindenkit a választási szabályzat alapján a jó lelki hozzáállásra, amiért dr. Szűcs Zoltán, a választási bizottság elnöke imádkozott. A napirend elfogadása után az elnökség tagjai válaszoltak az írásos beszámolóikra érkezett kérdésekre.

Dr. Mészáros Kálmán elnök testvér az új nemzeti alkotmány néhány értékét emelte ki. Majd szólt az új vallásügyi törvény kapcsán a törvényalkotás folyamatáról, valamint az azt követő feszült helyzetről, amelyben az egyház vezetése nagy odafigyeléssel járt el. Hangsúlyozta a házasság, a magzatvédelem fontosságát, valamint az eladósodás okozta nyomorúságban való összefogás halaszthatatlanságát.

Mészáros Kornél főtitkár az Országos Tanács határozatainak nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban kiemelte, hogy a tanács körültekintően mérlegeli a nyilvánosság hasznát, de csapdáját is. Tahi Táborral kapcsolatban továbbra sincs mód forrásokat találni az épület befejezéséhez.

Papp János missziói igazgató az avatásokkal kapcsolatosan rámutatott arra a tényre, hogy a missziós helyzetek és szükségek állnak az újszerű avatások (pl. szeretetházi lelkipásztor, ifjúsági lelkipásztor, stb.) hátterében, de ezek mindegyike komolyan megfontolt és megvizsgált avatás volt. Az idén esedékes MABAVIT találkozóra utalva tájékoztatta a jelenlevőket, hogy most az erdélyi testvérek kezében van a találkozó szervezése, amire figyeljünk majd.

Dr. Szűcs Zoltán testvér ismertette a választási bizottság eddigi munkáját, a jelölteket, majd szót adott 5-5 percen a jelölt személyeknek.

A választási ügyrend ismertetése után, a szavazás megkezdése előtt, imádságban az Úrhoz fordult a közösség, hogy az ő akarata szerint történjen minden, majd ezután következett az elnöki, a főtitkári és a felügyelőbizottsági tisztségekre történő titkos szavazás. Míg folyt a szavazási eredmények összesítése, a közgyűlés a gazdasági jelentéseket és terveket hallgatta meg.

A dr. Szabó Zoltán gazdasági igazgató testvér által készített 2011-es költségvetési beszámolót, melyet a Felügyelőbizottság jelentése is támogatott, a közgyűlés elfogadta, és az egyház 2012-es költségvetési tervét.

A Felügyelőbizottság munkájáról a bizottság elnöke, Dobner Béla testvér számolt be. Közölte, hogy több gyülekezet jogi személyé válásában nyújtottak segítséget, valamint több gyülekezet feszült helyzetében igyekeztek megoldást találni olykor több, olykor kevesebb sikerrel. Emlékeztette a jelenlevőket, hogy elsősorban a gyülekezetek saját felelőssége konfliktusaik megoldása. Vannak gyülekezetek, ahol évek vagy évtizedek óta rendezetlenségek húzódnak meg. A bizottság megvizsgálta a Baptista Tevékeny Szeretet működését, és annak áldásairól és kockázatairól részletesen tájékoztatta az Országos Tanácsot.

Még az ebéd előtt tájékoztatást adott a Baptista Szeretetszolgálat munkájáról Szenczy Sándor elnök. Testvérünk megköszönte az érte való imádságot. Beszért a sokasodó intézményekről és munkatársakról.

A kötetlen hangulatú ebéd – amelyet az újpesti gyülekezet nőtestvérei szolgáltak fel – jó lehetőséget teremtett most is a testvéri kapcsolatok ápolására, erősítésére.

A közgyűlés két fordulóban szavazott az elnök személyét illetően. Az első szavazat eredménye: 265 leadott szavazatból dr. Mészáros Kálmán 127, míg Papp János 122 szavazatot kapott. Mivel egyikük sem

érte el az 50% plusz egy szavazatot, ezért a választási szabályzat értelmében meg kellett ismételni a szavazást. A második forduló eredménye: a 252 leadott szavazatból Papp János 124, míg dr. Mészáros Kálmán 120 szavazatot kapott.

Ezek alapján dr. Szűcs Zoltán testvér, a választási bizottság elnöke kihirdette a választás végeredményét, amely a következőképpen alakult: az egyház elnöke Papp János lelkipásztor, korábbi missziói igazgató, míg a főtitkár Mészáros Kornél lelkipásztor lett, aki 264 leadott szavazatból 220 szavazatot kapott.

Felügyelőbizottsági tagoknak választotta a közgyűlés Dobner Péter diakónust (József utca), Békési Sándor lp.-t, (Győr), dr. Csontos Sándor presbitert (Szentendre), Pető Albert lp.-t (Balatonszemes) és Bödő Sándor presbitert (Székesfehérvár).

Papp János testvér (*fenti kép jobbról*), megválasztott elnök megköszönte a közösség bizalmát, valamint elődje munkáját. Hasonlóan szólt Mészáros Kornél (*fenti kép balról*) újráválasztott főtitkár is.

Mészáros Kálmán testvér elmondta, hogy tisztelettel elfogadja a közgyűlés döntését. Megköszönte a tizenkét év szolgálata alatt kapott segítséget, támogatást. A jövőre mutagva felhívta a figyelmet arra, hogy mostantól a megválasztott elnököt támogassa mindenki. „Első emberként állok Papp János testvér mögé” – bátorította a jelenlevőket.

Papp János és Mészáros Kornél megválasztott testvérek néhány szóban erősítették a jelenlevőket, majd a gyülekezet egy rövidfilmet nézett meg (Az aratás), amely az összefogásra és a lehetőségek kihasználására bátorította a küldötteket. Ezekkel a gondolatokkal térhetett mindenki haza a saját gyülekezetébe, hogy ott folytassa tovább elkötelezetten, bátran és tiszta hittel, amire Krisztus elküldött.

(A Békehírnök közlése alapján.)

„Fáradozásokat nem hiábavaló az Úrban”

Tanévzáró volt diplomaosztással az Emanuel Egyetemen

A Nagyváradi Emanuel Egyetem május 26-án tartotta meg ünnepélyes tanévzáróját. Ebben az évben 107 harmad- és negyedéves hallgató adott hálát a tanulással, felkészüléssel töltött éveikért. A 17 teológiai hallgató között teológiánk négy diákja is ott volt a végzősök között: Tóth Róbert, Rusu Sándor, Vajda Miklós és Petyár Sándor-Loránd (a fotón balról jobbra).

Ezen a napon a zeneszakon végző diákok ének és zongora koncertjeire került sor. A koncert után Dr. Corneliu Simuț az egyetem rektora átadta a végzős diákoknak a diplomát. Dr. Paul Negruț az egyetem elnöke köszöntötte és bátorította a diákokat a Fil 4: 6-9 igeversekkel: „Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.”

27-én, vasárnap délután, ünnepélyes istentisztelettel folytatódott a tanévzáró az Emanuel imaházban. Dr. Paul Negruț hálaadásra buzdított minden résztvevőt Európa egyetlen akreditált keresztény egyeteméért, a Nagyváradi

Emanuel Egyetemért. Igét hirdetett Dr. Hayes Wicker (Naples, USA), a Jn 21:1-24 alapján. Az igazi szeretet legyőz minden akadályt, áldás másoknak és a szolgálat mozgatórugója – gondolatokkal bátorította az ünneplő gyülekezetet és a végzősöket.

Kívánjuk a végzősöknél, hogy a szolgálatban legyenek szilárdak, „rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásokat nem hiábavaló az Úrban” (1Kor15:58).

FÜRÉSZES-SZÁLASI RUDOLF, teol. hallg.

Pali bácsi és Ibolya néni búcsúztatója

Már körülbelül egy éve tudtuk, hogy Pali bácsiék el fognak költözni Kolozsvárról, de azt hiszem, addig nem akartuk komolyan venni, míg egy vasárnapiskola tanítói megbeszélésen szóba nem került, hogy el kellene kezdeni tanítani a gyerekeknek a búcsúztató énekeket.

Hét és fél évvel ezelőtt, mikor ideköltöztek, még nem gondoltuk, hogy ők lesznek azok, akikhez akármikor beugorhatunk, ha szeretetvendégségre készülődve szükségünk van egy jól vágó késre, ha a keddi ifi előtt pár nappal visszamondja a meghívást az előadó, ha segítenie kellene valakinek megfőzni a bemelegítés utáni közös ebédet, vagy ha éppen elfoglalt szülők keresnek pesztrát kisgyerekeknek néhány órára.

De azt sem tudtuk még akkor, hogy Pali bácsi ugyanolyan szívesen focizik a gyerekekkel, mint amilyen bátorsággal követi a fiatalokat a sípályára, hogy Ibolya néni mindig tud mondani valami olyan mély bátorítást, amittől mindig jobb kedvre derül az ember, és hogy nem fog elmenni tőlünk anélkül,

hogy szakács-titkainak egy füzetbe tömörített változatát ránk ne hagyományozná.

Ezeket a felismeréseket és boldog emlékeket szerettük volna valahogyan feleleveníteni és belefoglalni az utolsó istentiszteleten elhangzó búcsú szavakba.

A búcsúzkodást a gyerekek kezdték egy „köszönjük...” és egy „kívánjuk...” kezdetű körmondattal. A mikrofont kézről kézre adva többek között megköszönték, hogy velük tartott Pali bácsi és Ibolya néni a táborba, ahol együtt fociztak, teába való füveket gyűjtöttek és kaszáltak, valamint kívánták, hogy sokat ússzanak Félixen, ne kelljen doktor bácsihoz menniük, és szeressék őket a váradi gyerekek.

A következő percekben az ifjúság képviselői köszönték meg nekik az új ötletek támogatását, és az ifjúsági csoport iránt tanúsított bizalmat. A női kör elköszönő szavaiból kicsengett, hogy hétfő esti együttléteik valódi közösséggé formálták őket, Ibolya néni közöttük végzett tevékenységét

pedig az igazi felebarátról szóló verssel köszönték meg.

Az utolsó prédikáció alapigéjeként Pali bácsi a magvető példázatát olvasta fel a Máté evangéliuma 13. részéből, melyből kiemelte, hogy igyekezett ő is szórni a magokat itt Kolozsváron. Reméljük, hogy a 7 és fél évig hallgatott ige nem tér vissza üresen, és meg hozza a maga termését gyülekezetünkben.

Búcsúzó szavaiban Ibolya néni megígérte, hogy a jóra és szépre fog emlékezni, az itt kötött barátságaira, és arra, amit Isten a Kolozsváron töltött éve alatt alakított rajta.

Ezúton is szeretnénk megköszönni az értünk való fáradozásukat, imáikat, közöttünk végzett szolgálatukat, Pali bácsi tanításait, Ibolya néni bizonyosságtételeit. Kívánjuk, hogy új, békés, nyugalmas otthonra leljenek Váradon, ahol kipihenhetik a hosszú szolgálat alatt összegyűlt fáradalmaikat, és megtalálhatják új helyüket. Örülünk, hogy a hit és a szép emlékek továbbra is összekötnék bennünket.

SZÜCS PANNA, Kolozsvár

Visszhang a résztvevő fiataloktól

Nagyvárad fiatalok

● Nagyon vártam a Casting Crowns koncertet, és elvárásaimon felüli volt. Jó érzés volt velük együtt énekelni a dalokat. Nemcsak minőségileg voltak nagyon jók, hanem lelki töltete is volt a koncertnek. Más együttesek is nagyon tetszettek, pl.: Signature Sound, Michael W. Smith, Pintér Béla, Bolyki Brothers, Dobner Illés, Golgota, felsorolni se tudom őket. :) Hihetetlen élmény volt hallgatni az 1000 fős kórust, ahogy énekelték a gyönyörű, közismert gyülekezeti énekeket. Talán a legelképesztőbb az volt, amikor szólt a felhívás a megtérésre, hogy elkezdtek özönlöni az emberek percekön keresztül... Csak ültünk, és csodáltuk Isten munkáját, ahogyan egyszerű és világos üzenet által hozzáér a szívekhez, és változást hoz. Szuper hétvége volt.

● Rendkívüli, ugyanakkor bátorító volt hallani egy olyan ember bizonygatását, aki 19 éve tölti börtönbüntetését Vácon, de már 18 éve új emberként... Az Istent dicsőítő éneklésbe való bekapcsolódás is új reménységgel töltött be. Lenyűgözött az igen tehetséges Huntley Brown zongorakísérete és Dennis Agajanian szenvedélyes gitárjátéka. Azt hiszem, ilyen emberekre nagy szüksége van ma Istennek: akik nagyon szeretik azt, amit csinálnak, és Őerte teszik, Neki adják a dicsőséget. Az előrejötteket illetően nem vagyok biztos abban, hogy mindenki teljesen komolyan is gondolta a döntést, de abban igen, hogy nagyon sok a világosság, sok munka kell a só és a szilágosság, sok munka vár ránk a világban.

● Nem hiába volt a négyéves hátermunka: a szervezés és a sok ima.

Isten felhasználta Franklin Grahamet, hogy az Evangélium ereje és hatalma által Magához vonjon többszáz embert; embereket, akik döntöttek Krisztus mellett, s adataikat megadva kívánták, hogy méginkább megismerjék Őt.

● Megragadott, hogy Franklin Graham nevén nevezte a bűnököt, nagyon szókimondó volt. De nem állt meg ennyinél, Jézusra mutatott, majd felhívást intézett az emberekhez, amit már az igehirdetés elején jelzett, hogy meg fog tenni. Megható volt látni a sok embert, 2700 döntés volt a három este során. Lehet, hogy egy új ébredésnek voltunk a szemtanúi.

Foglalkoztat azóta is: vajon én hány ember megtérésében lehetek eszköz? Az Evangéliumnak ereje van! Másik fénypont számomra az 1000 fős kórus volt, az 50 fős szimfonikus zenekarral. Szolgálatuk úgy hangzott, mintha egy mennyei kórus énekelt volna.

Paptamási fiatalok

● Egész életre szóló emlék marad 2012. június 3-a, amikor barátaimmal részt vehettem a Reménység Fesztivál záróalkalmán. Jó érzés volt annyi emberrel egy tető alatt lenni, és az örömhírről zenés és szóbeli bizonyosságokat hallgatni. Számomra a legemlékezetesebb pillanat az 1000 fős kórus szolgálata volt, minden énekük alatt megborzongtam attól a csodálatos hangzástól és egységtől, amelyet ők képviseltek az ismert dicsőítő énekek alatt. Jó volt a program rendje is a visszatérő énekesekkel és az újakkal együtt is. Az este egyik fénypontja Michael W. Smith zenei összeállítása volt, amely igazi koncert hangulatot teremtett, és olyan volt, mintha csak egy ének lett volna az egész szolgálat.

A legbátorítóbb az volt, hogy most, ebben az elfordult és ferde világban is vannak emberek, akik szomjúhozzák az igazságot, és elhatározzák magukat Isten számára.

● Tetszett az 1000 fős kórus, a programok változatossága, valamint az üzenet, amely hozzám is szólt.

Kolozsvári fiatalok:

● Tetszett a szervezettség, a pontosság, a minőség.

● Általában jó volt az egész, megmozdították a várost, sok ember tudott róla, evangélium hangzott.

● Jó volt, megérte elmenni, mert ritkán adódik ilyen alkalom.

● Pozitív dolog az összefogás más egyházakkal, tetszett a komoly hozzáállás, a komoly szándék.

● Jó volt az egyenes szolgálat, az éneklés, a koncertek. Jó volt sokan együtt lenni, s tetszett, hogy mikor lementek az emberek, mindenkinek volt tanácsadója.

Egy helybeli tanácsadó

● Tetszett nagyon a légkör, meg a személyes beszélgetések. Úgy gondolom, a fesztivál teret nyitott arra, hogy a gyülekezetek tanítványozhassák azokat, akiket Isten megérintett.

Sokan jöttek úgy előre, hogy már volt kapcsolatuk egy gyülekezettel, vagy rendszeresen jártak az alkalmakra. Az előrehívás elindított bennük valamit, amit talán ők maguk sem tudtak megfogalmazni, de vágytak arra, hogy személyesebb legyen a kapcsolatuk Istennel.

Leginkább az tetszett, hogy Isten munkálkodását tapasztalhattam nemcsak a fesztivál konkrét programjai alatt, hanem előtte és utána is.

Gyűjtötte: MELEG ADINA

Graham szombat este a fiatalokat szólította meg; a döntésre való felhíváskor nagyon sokan mentek előre.

Franklin Graham evangélizált Budapesten *(folytatás a címloldalról)*

Június 2-án, szombat este 7-től

„Egy fiatalemberről szeretnék beszélni nektek, aki fellázadt és elment otthonról” – mondta Franklin Graham az igehirdetés kezdetén, és a Lukács evangéliuma 15. részéből felolvasta a tékozló fiú történetét. Franklin öltözete is elárulta, nyakendő nélkül, nyitott gallérú farmeringben-zakóban evangélizált, hogy szombat este hangsúlyosan a fiatalokat kívánják megszólítani.

Az együttesek szolgálatát Csiszér László zenekara nyitotta meg, majd folytatta a Dobner Illés, a Tommy Coomes, a Parachute zenekarok, gitáron játszott újra Dennis Agajanian, zongorán Huntley Brown, énekszólót Völgyesi Szomor Fanni adott elő.

Az énekszámok között a váci börtön egy fogvatartottja mondta el megtérése történetét (nagy csoport jött el a börtönből, akik közül egyre több hívő keresztyén): „Ha engem meg tudott az Isten változtatni, akkor ezt minden embernek adja, válogatás nélkül! Igen, van benn a rácson belül munkája az Istennek! Tíz éve létrehozott ott egy közösséget, és közösen éljük meg a hívő életünket. Nincs annál jobb, mint látni az ottani embereket bűneikből megtérni!”

Az est programját Széles Csongor vezette. A döntésre való felszólításkor most is nagy tömeg jött előre. Franklin imába vezette őket, majd a jelen levő sok-sok tanácsadó személyesen beszélgetett el velük. Záradékkul a Casting Crowns (USA) híres keresztyén együttes adott fél órás koncertet.

A tolmács, balról, Varga György volt.

Franklin Graham egy magyar Bibliát kapott.

Sok-sok tanácsadó volt, fiatalok és idősek is.

Június 3-án, vasárnap du. 5-től

Akik nem fértek be az Arénába, ekkor is a közeli SYMA-teremben óriásávetítőkön követhették az evangélizációt. Süveges Gergő volt a házigazda: „Isten hatalmas ereje ma is megváltoztat életeket, ezt élhetjük át ezen az estén!” – mondta felvezetőnek Franklin Graham igehirdetése előtt. Az ének-zenei szolgálatot a Bolyki Brothers nyitotta meg, ismét játszott Dennis Agajanian és Huntley Brown. A „Prayer” (Imádkozó) c. gyönyörű dalt Szemerédi Bernadett adta elő. Lakatos Béla együttese külön is játszott, valamint Rontó Kitty szolistát kísért. Többször sorra került az ezer tagú kórus, elképesztően monumentális hangzást adtak. 30 percben Michael W. Smith énekelt, saját gitár, vagy zongora kíséretével, dalai ismertek, vele énekelt a közönség is.

Pontban hét órakor a szervezők köszönetnyilvánítására került sor. Papp János lp., a Fesztiválbizottság elnöke egy magyar nyelvű Bibliát adott át Franklin Grahamnak. „Gondolkoztunk, hogy mi az, amit adhatnánk jelképesen azért, ami itt történt. Úgy gondoltuk, hogy egy magyar Biblia a legmegfelelőbb ajándék. Magyar, mint mi, és mindazt tartalmazza, amiért itt vagyunk.”

Fordítással együtt szűk fél óras volt az igehirdetés. A szónok az örökévaló dolgokra hívta fel a figyelmet. Döntésre hívott fel, imában vezette az előre jötteket, majd elkészönt: „Isten áldjon titeket! Találkozunk a mennyben!”

A 40 tagú szimfonikus zenekart és az ezer tagú kórust Almási Kornél vezette.

Nagyvárad – Négyeszeres ünnepre gyűlt össze a Belvárosi magyar baptista gyülekezet Nagyváradon, május 27-én, pünkösdszombat, hogy együtt örüljön Jézus feltámadásának (hisz minden vasárnap ezért találkozunk), továbbá a Szentlélek kitöltetésének, a gyülekezet születésének, s nem utolsósorban a bemerítendő új tagoknak. A vegyeskar szolgálata és a közönségek között hangzottak el a különböző üzenetek. Kedves Zsolt arról tett biztosságot, hogy miként juttatta el Isten a tudatos döntésig, noha sokáig különös érzésre várt, de hiába. Igét hirdetett Papp Dezső, a biharpüspöki körzet lelkipásztora, az ApCsel 2:37-47 alapján. Isten ígéretének beteljesedéséről szólt, valamint arról, hogy akiket Isten Lelke vezérel, azok az ő fiai – s ennek látszania kell az életünkben. Az igehirdetés után a négy fehér ruhás (a fotón balról jobbra) Czobor Levente, Balog Mária, Burján Róbert, és Kedves Zsolt önként követte Giorgiov Adrián lelkipásztort a hullámsírba, Sadhu Sundar Singh indiai szerző közismert éneke, Eldőlt a szívemben alatt. A bemerítés után felhívás hangzott el megterésre, megújulásra. Az alkalom végén a gyüle-

kezet részéről János Anita és Kulcsár Péter köszöntötték a bemerítetteket: egy-egy szál rózsával és *Bruce Wilkinson: A szőlő titkai* című könyvével. Az Úr legyen áldott, mert nagy dolgokat tett, s cselekszik ma is – Lelke által! (*Meleg Adina*)

Barót – Május 27-én a baróti gyülekezet a körzetből összegyűlt testvérekkel együtt kettős ünnepet ült: a Szentlélek kitöltetésének és bennünk lakozásának ünneplése mellett egy megtérő fiatalember, Veres Dániel bemerítésének a tanúi is lehettünk. Az alkalom áhitattal kezdődött, amit a bemerítkező személy nagypapja, id. Veres József, valamint Cséki Barna testvér vezetett. Győrfi Elek Tóbiás lp. rövid igei szolgálatát (Tit 3,3-7) a bemerítkező személy biztosságtétele követte. A bemerítés után id. Erdő Endre testvér hirdette Isten ígését az ApCsel 2,33-41 alapján. A lelkipásztor a kézrátételes imával, a gyülekezet az énekkar vezetésével az „Áldjad meg...” című énekkel ajánlotta testvérünket Isten áldó kezébe. Az ifjúság részéről ifj. Nagy Jubál testvér mondott köszöntőt. Az Úr ajándékozzon meg minél több hasonló alkalommal bennünket! „Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé...” – Jel 3:12a. (Gy.E.T.)

Zilah – Nagyon áldott napot adott az Úr ezen a pünkösdi ünnepen is, amikor tíz fehér ruhás tehetett vallást az Úr Jézus Krisztusról a bemerítkezés által. Isten iránti hálás szívvel mutatjuk be a fehér ruhásokat (a fotón jobbról balra).

Szőllősi Szabolcs hívő családban született, de sokat vajúdott míg hitre jutott. Végül egy döntést kellett hoznia, hogy elfogadja-e a Bibliát, mint Isten kijelentett szavát. Ezt megtette és Isten a többi elvégezte benne: adott megtisztulást és megtapasztalásokat.

Topai Árpád felesége hívő családból való de sok ideig nem keresték az Urat, az internet közvetítés által Isten megszólította, aztán feleségével együtt jöttek és átadták életüket az Úrnak.

Felesége visszatért az Úrhoz, Árpád pedig új életet kapott. Fizikailag nem látó, de lelkileg megnyílt a szeme, és Jézus világosságában jár.

Bántó Sándor gyerekségétől kezdve jár a gyülekezetbe, de neki is meg kellett térnie. Elég sok időt töltött el csak Jézus hallgatójaként, de végül is tanítványa lett és átadta az életét neki, nagy örömet okozva ezzel a szüleinek és a gyülekezetnek.

Tordai Gyula istenfélő, vallásos életet élt, de megtérve nem volt, amíg nem hallotta meg, hogy ezt Isten tőle is kéri. Átadta a szívét az Úrnak, de a bemerítés kérdésén még sokat tépelődött, megküzdve különböző véleményekkel, tanításokkal. Végül győzött az ige és Isten Szentlelke, és két év után

ő is a fehér ruhások között lehetett.

A következő bemerítkezőnk Szígyártó Sárika testvérnő volt, aki nagyon örült az Úr Jézus bocsánatának. Sok negatív érzést, hangulatokat, depressziót kellett leküzdenie, de az Úr Jézus segített neki és kijött a fényre, a vele való közösségben vigasztalást találva. Sok testvérnő imádkozott vele és érte, így az Úr szolgálója lett.

Budai Dániel lelkipásztor családban született, sok áldást kaphatott, mert nagyszülei is imádkoztak érte mind a két oldalról. Az evangélizációs hét után hozott döntést, és számolt fel minden bűnt az életéből, vállalva a bemerítést is az Úr Jézusért.

Lakatos Tibor hívő családban nőtt fel és hallotta a sok jót, az örömhírt. Ő is

ANTAL FERENC

SZÓLT AZ ÚR

Szólt az Úr
s én meghallottam szavát,
Ez élet rögzös útvesztőjén
elindultam Felé,
Ragyogott körülötte a Fény,
Ketten voltunk csak: Ő meg én.
Fojtogatott a sírás,
Elé hoztam bűneimet,
Melyeket eltörölt
csodás szeretete,
Megváltó szeretete.
S a sírás könnyekre változott
a Golgotán,
A keresztfán

azon a napon
minden elvégeztetett,
Meghalt a Szeretet
a bűnösért,
az Igaz a nem igazakért.
De harmadnap,
Mire a Nap
sugarait bontva
tündöklőn ragyogott,
Ég és Föld hirdette diadalmasan:
A Szeretet Feltámadott.
Ragyogott körülötte a Fény,
Ketten voltunk csak: Ő meg én
Én félve, remegve álltam ott,

Ő rám mosolygott,
Én reméltem egy jobb holnapot,
Ő széttörte a bűnláncot,
Én hittem egy boldogabb jövőt,
Ő kért: ne nézzek mást, csak Őt,
Én háladalt énekelve zengtem,
Ő megbocsátotta minden tévedésem,
Én előtte térdre estem,
Ő összekulcsolta két kezem,
Én benne hittem,
Ő megáldotta az életem.

Láttam Őt, körülragyogta a Fény,
Ketten voltunk csak: Ő meg én. (2012.)

Gondolatok Spurgeonról

Valahányszor kinyitjuk az ima ablakát a menny felé, a menny ablaka kitárul felénk. – A hívő ember egyik imája sem kallódik el a mennyei hivatal iktatójában.

Az irigység megszegényíti, a jellemet kifosztja és a boldogság kelyhébe keserű epét önt. – A jövőnek higgadt számbavétele halálos csapást mér az irigységre.

Semmi sem vonzza a mennyei Atyát annyira gyermekéhez, mint a gyermek kiáltása. – A nagysághoz vezető út: akarj kicsiny lenni. – Isten legjobb könyvei kisbétűkkel vannak írva.

A vértanúság egy órája hirtelen dicsőséget szerez, de egy élet mártírumságához, vagyis egy életen át tartó szenvedéshez emberfeletti erőre és Isten naponkénti kegyelmére van szükségünk. – A szenvedésben tanúsított magatartásunk deríti ki, hogy milyenek vagyunk valójában.

megtérhetett és az Úr átformálta a szívét. Imádkozunk érte is, hogy mindvég kitartsa az Úr mellett.

Szabó Zoltánnak az édesanyja hívő asszony, aki sokat könyörgött a gyermekeiért. Ezek az imák nem hullottak a porba. A téli evangélizáción Zoltán megtért – sokunk és a menny öröme.

Sámi Ferenczet az Úr a szenvedések által törte meg, és így kapitulált az Úr előtt. Feleségét nemrég vesztette el, nagy fájdalmaival az Úrnál

talált egyedül vigasztalást.

Bálint Ferencznek a szülei hívők és imádkozó szívvel kísérték Ferit is a mindennapokban. Adatott neki is kegyelem és megbocsátás, melynek a következménye az Úr Jézus melletti elkötelezés lett a bementkezésben is.

Az ígét ezen a várva várt napon Bodor Sándor ny. lp. testvér hirdette az Apcsel 2:22-36 alapján, majd id. Veress Ernő tv. biztonyságtétellel szolgált, felhívást intézve a hallgatókhoz

az Úr Jézus Krisztus mellett való döntésre. Szabó András értarcsai lelkipásztor testvér a reggeli áhítaton buzditással szolgált, majd a kézrátétel előtt alkalmi igéket olvasott és együtt imádkoztunk, hogy a Szentlélek tovább munkálkodjon testvéreinkben.

Nagyon áldásos nap volt ez a vasárnap, találóan voltak az énekek is megválasztva, az Úr jelenlétét tapasztalhattuk meg. Isten adjon még sok ilyen ünnepet. (Budai Lajos)

„Tanuljunk együtt!”

„Hogy a mi üdvözítő Istenünk tanításának díszeré váljunk mindenben” (Tit 2:10/b)

Hosszú és hideg volt az idei tél a Hargitán. A csalódások szívet dermedtő fagya, a rossz hírek viharos szele, az aggodalom köde vonta be a máskor étellel teli tábort. Vártuk a jó híreket, a feltámadást és bízunk, hogy a mi Istenünk tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. És jött a hír, az asszonyok hozták és küldték: a feltámadt Úr Jézus az idén is várja az örömhírt váró asszonyokat, az idén is lesz Női Csendesnap a Hargitán! ...Örülünk, hogy lett!

Június első hetére kivirult a Hargita. A Tábort övező réteket színpompás virágszőnyeggel borította be a mindenség Ura, mintha csak a csendesnapra érkező testvérnőket akarná megtisztelni. A sok fáradt, lelki felüdülést váró nőtestvér rácsodálkozott az ünneplőbe öltözött tájra. Örültünk egymásnak, a találkozásnak, és otthon hagyva a gondokat, Isten üzenetére hangoltuk szívünket – igyekeztünk tanulni egymástól, tanulni együtt. Jó volt ráhangolódni Isten dicsőítésére egy nagyon ügyes zongorista, Egyed Ernő és Mike József lelkipásztor segítségével. Az énekvezető testvér mindig megtalálta az igéhez megfelelő énekeket és újat is tanított. Még most is itt cseng a fülemben: „*Taníts kérlek úgy számlálni napjaim..!*” Kicsit feloldódtunk, és ehhez az is hozzájárult, hogy láttuk, mind többen és többen vagyunk.

Tanultunk péntek este Szász Erzsikétől, a tanulás fontosságáról meg, hogy hogyan, mit és mennyit

tanuljunk. Kell törekednünk a tökéletességre, de sohasem leszünk azok, csakis Jézus Krisztus áldozatával (Zsid 10:14.) Engem nagyon megragadott a köv. mondat: „*amit ma tanít Isten, abból holnap vizsgázni kell*”.

Szombat délelőtt Kovács Ildikó (Mo) gyakorlati példákval illusztrált előadásával „az idősebb asszonyok” szolgálatáról tanított, a fiatalok felé. A Titusz 2:3-5 alapján hangsúlyozta: „*a szentekhez illően viselkedjünk*”. Kutassuk az igében, hogy milyenek legyünk, és azt is, hogy mire kell tanítanunk a fiatalasszonyokat. A férjük iránti szeretet, a józanság, a tisztaság, a mértékletesség és az engedelmség – ezek kell jellemezzék a hívő asszonyokat, ezt kell bemutatnunk, erre kell tanítanunk őket. Célunk az, hogy Isten terve beteljesedjen a mi életünkben, gyümölcsöző életünk legyen és találkozzunk egy nap Krisztussal.

Ezután a fiatalokhoz (de nem csak) Filemon Krisztina (Mo) szólt, az Istennel és a magammal való kapcsolatáról. Fontos, hogy megtudjam mit gondol felőlem az Úr, beszélgessek Vele, és tanuljam meg megélni az érzéseimet az Úr előtt, kérdezzem meg milyen ajándékot kaptam, mi az erősségem és hogyan szolgálhatok mások felé.

A szeretetnyelv mint az elismerés, szívesség, ajándékok, a minőségi idő és érintés – valamelyik dominál bennünk és a párunkban –, ezekről beszélgettünk a finom és bőséges ebéd után. Kiscsoportokban beszélgettünk meg

a délelőtti tanultakat és tovább tanultunk egymástól és ismerkedtünk meg közelebből. Ezt követően a „*Közbemjáró édesanyák*” imacsoport-hálózatról hallottunk bemutatót és gyakorlatban is próbáltuk alkalmazni a hallottakat. Sokunk szívét megérintette a téma. Remélem, sok gyermekért és iskoláért fognak imádkozni az édesanyák.

Az esti alkalmon Vékás Erzsike az idősek és a fiatalok kapcsolatáról beszélt. A két özvegyasszony, Naomi és Ruth példaértékű kapcsolatát bemutatva, mint szép bizonyosságtételt – az engedelmség fényében.

A vasárnap délelőtti istentisztelet alkalmán bizonyosságtételek erősítettek hitünkben. Novák Zsolt lelkipásztor testvér a hiteles keresztyén élet fontosságáról prédikált az 1Tim 4:12-ből. Ha Jézus Krisztus bennünk él, példamutatóak kell legyünk a beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, bizalomban, tisztaságban. A Szentlélek átformál és képessé tesz erre. Az igehirdetés megerősített oda- szánásunkban és voltak olyan résztvevők, akik most indultak el a Krisztus követésében.

Jó volt megtapasztalni, hogy a Hargita Tábor újból a felüdülés és a megújulás helye. Testvérek, szülők, gyerekek és fiatalok: a Hargita Tábor a miénk, használjuk ki a csodálatos lehetőségeket, hogy betöltse azt a hivatást, amiért áldozatos munkával és Istentől nyert látással létrehozta a közösségünk testvérisége!

VERES MÁRIA, Kézdivásárhely

Dél-Szudán: békére várva

Július 8-án lesz egy éve, hogy megalakult Dél-Szudán, kiválva az óriási afrikai országból Szudánból. A baptista gyülekezetek a korábbi szervezeti formában működnek, annak ellenére, hogy március óta az új határ mentén harci tevékenységek folynak. A háborús körülmények ellenére idei országos gyűlésük az egyik legsikeresebb volt – nyilatkozta *Ramadan Chan*, a 40 ezer bemenített tagot tömörítő *Középszudáni Gyülekezetek* főtitkára a *The Baptist Times*-nak.

● Miért ez az elnevezésük, és nem Szudáni Baptista Unió?

– **Ramadan Chan:** A gyülekezteinket alapító misszionáriusok evangéliumi keresztyén felekezetekből jöttek. Az ő irányvonaluk az volt, hogy egy új, kongregacionalista modellt követő egyházat hozzanak létre, mintsem olyan gyülekezeteket, amely már egy létező felekezethez kapcsolódik. Középszudáni Misszió volt a nevük, így kaptuk a nevünket. A tanításunk sokkal inkább baptista, mintsem más, egyéb hagyomány.

● Miként befolyásolta működésüket Dél-Szudán különválása? Úgy hallottuk, hogy az északon maradt gyülekezeteik jóval kisebbek...

– A mi misszióknk épp az Észak és Dél közötti határ környékén működött. Vannak még gyülekezeteink Szudánban a Kék-Nílus övezetében, és a fővárosban, Kartumban. Központunk Renk városában van (Dél-Szudán), közel a Szudánnal való Észak-Keleti határhoz.

● Voltak-e gyülekezetek konfliktusoknak kitéve?

– A Kék-Nílus vidékén, Szudán északi részén, sűrűn összetűznek a kormányerők és lázadó csapatok. Sok testvérünknek el kellett menekülnie. Aztán a határ mentén, a vitatott területeken indított támadást ellenünk a szudáni kormány, az itt kialakult háborús övezetben is vannak áldozataink és sokan elmenekültek. Ezért arra szólítottunk fel az országos közgyűlésünkön, hogy gyűjtsenek élelmiszert, gyógyszereket és ruhaneműt a bajba jutott testvéreink és gyülekezeteink számára, és juttassák el a központi irodánkba április 26-ig.

● Elkerülhető-e a háború Szudán és Dél-Szudán között?

– Nagyon nehéz erről érdemben nyilatkozni. Minkét kormányhoz eljuttattuk a békekötéssel kapcsolatos ajánlatunkat. Kértük, állapítsák meg a határokat, osszák meg a kőolajból eredő bevételeket, tárgyalással rendezék a Kék-Nílus, Dél-Kordofán és a Dárfúr tartományban élők ügyeit. Úgy látjuk, hogy az északiak kormánya az

erőszakot választja. Attól tartunk, hogy csapataival lerohanja Dél-Szudánt.

● A szudáni kormánynak olyan híre van Nyugaton, hogy üldözi a keresztyéneket. Milyen a viszony az emberek között a hétköznapiakban?

– A muszlimok többsége nem támogat bennünket, de nem is bánt. A fundamentalisták azok, akik megromolnak, felgyújtanak keresztyén templomokat és imaházakat és szítják az üldözést. Kartumban gyűjtöttek fel nemrég egy presbiteriánus templomot és egy epizkopális gyülekezet hajlékát.

● Együttműködnek-e a felekezetek helyi, regionális vagy országos szinten?

– A Középszudáni Gyülekezetek és a Szudáni Egyházak Tanácsa elhatározta, hogy tartja a kapcsolatot a határ mindkét oldalán élőkkel. Ha északon egy helyi gyülekezetünk kicsi és iszlám elnyomásnak van kitéve, egységes testületként emeljük fel szavunkat a védelmükben.

● Milyen sajátosságaik vannak a dél-szudáni baptistáknak?

– Felkészítjük a nőket, fiatalokat, és másokat is, hogy építsenek személyes kapcsolatokat, mielőtt bemutatnák az evangéliumot. Aztán akik érdeklődést mutatnak irányunkban, azokat meghívjuk az összejöveteleinkre. Főleg északon, ha valaki muszlim háttérből jön, akár az életét is kockáztatja. Ezért az ilyenek számára külön csoportot formálunk, a bemenítésüket is titokban végezzük. Dél-Szudánban a gyülekezetek nyilvános evangélizációk és a folyókban tartott bemenítések során gyarapodnak. Itt is törekszünk megnyerni muszlimokat Krisztus számára.

● Délen voltak törzsi összetűzések. Mit tehetnek az egységért?

– Formáltunk egy megbékélési csapatot, amelyik megkeresi a törzseket, bátorítja őket, feledjék el a múltbeli rossz dolgokat és dolgozzanak közösen. Ebben a kérdésben is együttműködünk a Szudáni Egyházak Tanácsával. Épp tegnap (május 7-én) volt egy nagy horderejű gyűlés, amelyre minden törzs elküldte veze-

tőit. Megírtunk egy közös nyilatkozatot az őket érintő összes kérdésről... Nagyon örülünk, hogy az Úr használja az ő népét. A társadalom, itt

Afrika térképén bíbor színnel az egykori Szudán. Az új határ kelet-nyugat irányban húzódik, délebbre a felezővonalától.

Délen, elég nagy bizalommal van irántunk, mert azt tapasztalják hosszú időszakokon át, hogy az egyház velük van, támogatja őket, felemeli a szavát értük. Úgy vettük észre, hogy figyelnek arra, amit mondunk. Meghallgat bennünket a kormány is, úgyhogy reménykedünk, a mi erőfeszítéseink is hozzájárulnak a nagyon óhajtott békéhez.

● Az országos közgyűlésük az eddigi legsikeresebb volt. Mi történt?

– Mindig gondjaink voltak az atyafiak mozgósításában. Ebben az évben, április 7-10. között mindegyik régió képviselői eljöttek. Mondhatom: egy szívvel és egy lélekkel voltunk együtt. Készítettünk cselekvési tervet a jövőre nézve. Megállapodtunk az evangélizálás, a gyülekezet-plántálás és a helyi gyülekezetek megerősítésének kérdéseiben. Elhatároztuk, nyitunk egy koordináló irodát Kartumban, hogy az északi gyülekezetek ne érezék magukat elszigetelve. Nagyon jó tanácskozásunk volt, hosszú idő óta az egyik legjobb, amire csak emlékszem.

● Hogyan tudnánk mi, távoli atyafiak segíteni?

– Imádkozzatok értük, hogy a Középszudáni Gyülekezetek a háborús körülmények ellenére is maradjon hűséges az evangélium ügyéhez. A társadalmunk tekintetében imádkozzatok azért, hogy mind Szudánban, mind Dél-Szudánban bárcsak a mi Istenünknek az értékrendje valósulna meg az emberek életében. Imádkozzatok országaink békéjéért!

(Az angol baptisták lapjában megjelent interjú szerkesztett változata – Sz. L.)

Május 24-én az Úr hazahívta **id. Ivanciuc László** bibarcfalvi testvérünket, akinek 82 esztendő ajándékozott. Máramaroszigeten született, már ifjú korában határozottan döntött az Úr Jézus mellett, amit 18 évesen a bemelegítésben is megpecsételt. Jelesen végezte el az egészségügyi technikumot, ezért előnyben részesült a munkahely választásakor, de más javáért lemondva, egy nagyvárosi munkahelyről Erdővidékre költözött. Itt megtanult magyarul, hogy hatékonyan szolgálhasson az emberek felé. 1958-ban házasságot kötött Veress Marcellával és 54 évig tartó boldog házasságban éltek. Isten három gyermekkel és hét unokával ajándékozta meg őket. A családban és a gyülekezetben, a faluban és a környéken is példás életű, segítőkész, önfeláldozó hívő ember volt. Erős hittel és reménységgel készült és ment az Úrhoz. A gyászistentiszteleten a háznál Győrfi Elek Tóbiás (Jel 21,1-8) és Mih Vasile (Jel 14,13), majd a sírnál Cséki Barna (1Thessz 1,9-10) testvérek szolgáltak vigasztaló és megtérésre serkentő üzenettel, az összevont énekkar pedig reménységgel hirdette énekek által a feltámadást és az örök életet. „*Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van*” (Jel 2,7). Isten vigasztaló erejét kívánjuk a gyászoló család számára! **(Gy.E.T.)**

Június 7-én kísértük utolsó útjára **Muriny Erzsébetet**, a paptamási gyülekezet tagját. Testvérnőnk 64 évet élt. Temetése Nyüveden, a szülőfalujában volt, ahonnan elindult és földi útja végén ide tért vissza. Albert István Zsolt helybeli lp. a Mt 7:13-23 alapján bátorította a hallgatóságot, döntsünk jól a saját életünk útkeresztelkedésénél, hogy a jó célba megérkezzenek. A temetőben az 1Kor 15:53-58 alapján vallottuk meg hitünket és reménységünket. Isten vigasztalja a gyászoló családot! **(A.I.Zs.)**

Szilágyiperecsenben április 29-én kísértük utolsó útjára **Józsa Sándorné Katalin** testvérnőt, aki 56 évet kapott az Úrtól. Betegsége egyre súlyosbodott, de még az utolsó vasárnap is ott lehetett az imaházban. Népes családja vette körül a koporsót. Az internet közvetítésével Kanadában élő testvére is részt vehetett az istentiszteleten. Öt fiút és

egy leányt nevelt fel, két másik gyermeke meghalt még csecsemőkorban. Sokat imádkozott családjáért, akiket áldozatos szeretettel gondozott. A családi háznál Király Tibor testvér szolgált a 1Thessz 4:13-18 alapján, majd a helyi lelkipásztor szólt román nyelven a vigasztaló reménységről. A temetőkertben Ézs 35:10-ből szólott az ige: „*Az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.*” Emléke legyen áldott! **(Borzási István)**

Május 24-én nagy számú végtiszteséget tevő tömeg sereglett össze a nagybányai Református temető ravatalozójánál, ahol **Máté Gyuláné, szül. Kaszta Erzsébet** testvérnőnk földi sátorháza várt utolsó földi útjára. Nem csupán a népes családnak és az ismerősi körnek volt ez tulajdonítható, hanem az elhunyt csendes, alázatos, és a krisztusi szeretetet sugárzó személyiségének. Emlékeztünk a csodálatra méltó diakóniai szolgálatáról. A gyülekezet konyhai feladatainak alapembere volt. Alkalmanként egymaga vállalta a saját konyháján a fáradságos munkát. Gyakran felkereste a betegeket s imádkozott értük és velük. Szívügye volt a szegények, árvák, a számkivetettek felkarolása. Ahol nem futotta erejéből, az Úrtól kapott szervezői talentumával más testvérnőket (a református gyülekezetből) is bevont. Kedves férje maximálisan és alázattal támogatta ezt a nemes munkát, mind anyagiakban, mind fizikai munkával, az Úr iránti hálából, mint akik megízlelték az árvaság keserű kenyerét.

Testvérnőnk 1943. szeptember 19-én született Hadadon. Az öt testvér közül ő volt a negyedik. Nyolc évesen veszt el édesanyját s fájdalmasan tapasztalja meg az édes és a mostoha közti különbséget. A család kevés időre Vajdahunyadra költözik, majd Zilahon telepszik le. A nehéz életkörülmény már 15 évesen munkára kényszeríti. 1959. aug. 19-én (16 évesen) aláírják. 1961-ben Nagybányán próbál munkát keresni, s az apró termetű, alig 18 éves törekény lányka beáll fényezőnőnek a helyi bútorgyárba. Itt ismerkedik meg a már említett, apa nélkül nevelkedett s ugyancsak Szilágyságból származó komoly református hívő fiatalemberrel. 1964-ben örök hűséget fogadnak egymásnak s megkezdik saját kis fészük rakását. Ebben a családi fészekrakásban tapasztalták meg Isten kimondhatatlan gondviselő szeretetét az által is, hogy négy gyermekkel áldotta meg őket, s a viszontagságos és nehéz időkben is bőségesen gyakorolhatták azt a szülői szeretetet, amelynek ők csak részben lehettek élvezői. A 48 évet tartó házasság másik nagy öröme, hogy gyermekei mind hűséges követői az Úrnak. Ismerve Erzsike testvérnőnknek az Úr iránti ragaszkodását, és a családjáért kitartó imaéletét, utolsó kívánsága az lehetett, hogy a 12 unoka is kövesse szülei példáját a hitéletben.

Szeretett testvérnőnk hét hónapi szenvedés után, május 21-én szólította magához az ő Ura.

A gyászistentiszteleten a kápolnánál Isten vigasztaló üzenetét szolták: Mike Sámuel (Kecskemét) lp. tv. valamint Bakk László református lp. Rövid román nyelvű igei üzenet is elhangzott, Nagy István (Szilágynagyfalu) lp. részéről, aki majd a sírnál magyar nyelven is szólt Isten vigasztaló üzenetét. A gyászistentiszteleten szolgált a nagybányai gyülekezet énekkara. Az Úr Szentlelke árássa ki vigasztaló kegyelmét a gyászoló családra és az özvegyen maradt férjre. **(Mátis Csaba)**

Méhek és legyek

*Az Úr törvénye tökéletes,
felüdíti a lelket.
Az Úr intő szava határozott,
bölcsé teszi az együgyűt.
Az Úr rendelkezései helyesek,
megörvendeztetik a szívet.
Az Úr parancsolata világos,
ragyogóvá teszi a szemet.
Az Úr félelme tiszta,
megmarad örökké.
Az Úr döntései igazak,
mindenben igazságosak,
kíváncsabbak az aranyról,
sok színaranyról is,
édesebbek a méznél,
a csurgatott méznél is.
(Zsolt 19:8-11)*

**A bölcs
ember
mindig
különbséget
tud tenni a
méhek és a
legyek,
a méz és a
szemét
között.**

Sok évvel ezelőtt történt. Egy szép nyári reggelen kint ültem a ház kertjében reggeli áhítatot tartva. Miután elolvastam és elmélkedtem az asztalra kijelölt igéken, még maradtam egy kicsit a helyemen: gyönyörködtem a virágokban, hogy milyen szép látványt nyújtanak a kora délelőtti napfényben. Ezenközben a méhekre lettem figyelmes: szorgosan szálltak egyik szíromról a másikra. Aztán a kert egy másik sarkában, a kapuhoz közel egy szemetesládát pillantottam meg, körülötte legyek dongtak. Érdekesnek tűnt, hogy a kertünkben mindkét gyorsan repülő bogár röpköd. Figyelmesebben követve a viselkedésüket azt vettem észre, hogy a méheket a virágok vonzották, a legyeket pedig a szemet.

Egy idő után a kert elcsendesedett, a röpködő vendégeink elszálltak. Vajon hova mentek? Egy képzeletbeli párbeszéd jutott eszembe, a kerítésen kívül áll egy idegen, a méhektől és a legyektől érdeklődik a mi házunk felől.

– *Idegen:* Honnan jösztek?

– *A méhek és a legyek:* a Paul Negrut-ék udvarából.

– *Idegen:* És mik vannak az udvarán?

– *A méhek:* Sok-sok virág, tele nektárral és mézzel.

– *A legyek:* Van egy kuka is, tele szeméttel.

– *Idegen:* És ti mit gyűjtöttek a látogatásotok alkalmával?

– *A méhek:* Virágpollent és mézet. Igyekezzünk a kaptárba, hogy lerakjuk, és aztán sietünk vissza, mert még sok virág van, amit felkereshetünk.

– *A legyek:* Mi is megrakodtunk szeméttel, meg bacilusokkal. Megyünk még más házakhoz is, hogy amit felszedtünk, hát elkeverjük amivel csak tudjuk. Majd visszatérünk még mi is, ha lesz időnk.

Töprengéseimben arra jutottam, hogy a méhek a virágokra szállnak, mert abban érdekeltek, hogy mézet gyűjtsenek, a legyek viszont a szemetet keresik, és fertőznek a hulladékok, söpredék kórokozóival. Még akkor is, ha netán találkoznak is valami szebb helyen, de a természetük és a munkájuk nagyon különböző. A méhek méhek maradnak, virágport gyűjtenek, a kaptárban találkoznak más méhekkel, akiknek átadják amit gyűjtöttek. A legyek legyek maradnak, a szemet vonza őket, a koszt és a bacilusokat terjesztik.

A bölcs ember mindig különbséget tud tenni a méhek és a legyek, a méz és a szemét között. A Szentírás arra bátorít, hogy ne engedjük le a mércét a méznél alább, hanem törekedjünk fölfelé, Isten édes és szépséges dolgai felé.

DR. PAUL NEGRUT *lp. blogbejegyzése egy közismert fabula alapján*

HIRDETÉS

Kedves tanító, szülő, nagyszülő!

Az iskolaév befejezése alkalmából szeretettel ajánlunk egy különleges ajándékot gyermekeitek számára!! Az értékes ajándék hasznosabb, mint egy csokoládé vagy más édesség, ami percek alatt eltűnik!! Mi Isten ígését adjuk tovább, ami megmarad, és sokak életét megváltoztatja!! Egy évre való áhítatok (Csodás percek Istennel című áhítatos sorozat első négy kötete) 8-14 éves gyermekek számára kigondolva, plusz egy szép golyóstoll és egy szép kulcstartó – minden egy csomagban!! Ára 8 RON. Megrendelhető e-mailen, <http://edituraamec.ro/detalii/510/> vagy telefonon. Üdvözlettel: **VIRÁG TIBOR, GYEK, Nagyszében**

Tel.: 0269-229994; 0369-405255. www.edituraamec.ro

Felvételi a Teológiai Fakultásra

Örömmel hirdetjük, hogy a Szövetségünkön belül működő Teológiai Fakultás felvételit hirdet a lelkipásztor-képző szakra, a **2012-2013-es tanévre**. Az új felvételi rendszer szerint minden évben tartunk felvételi vizsgát, és ebben az évben is várjuk azon fiatal emberek jelentkezését, akiknek elhívásuk van az Úrtól erre a szolgálatra! A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan érettségizett személyeket várunk, akik legalább 3 éve már gyülekezeti tagok és 2 éve szolgálatot is végeznek a gyülekezetben. Szükség van gyülekezeti és lelkipásztori ajánlásra is. Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot **Giorgiov Adrián** dékán testvérrel (tel. 0735-500-700), vagy **Kiss-Juhász Vilmos** oktatási alelnök testvérrel (tel. 0723-615-266). *Jelentkezési határidő: augusztus 15.*

Köszönetnyilvánítás

A Szilágynagyfalui Magyar Baptista Gyülekezet Isten iránti hálával köszöni a támogatást, amit a húsvéti célgyűjtés alkalmával gyülekezetünk felújítására küldtek. Tudjuk, hogy sokan nem a feleslegükből áldoztak, hanem saját céljaikat, megkezdett munkáikat háttérbe szorítva. Örülünk, hogy sokan a testvéreink közül gondoltak reánk, ez nagyon sokat segít nekünk a további munkálatainkban!

A következő gyülekezetektől és magánszemélyektől érkeztek adományok: Angyalkút – 443 RON, Arad 1. – 300, Arad 2 – 1670, Bagos – 1000, Bánffihunyad – 150, Berettyószéplak – 500, Bihar – 1200, Bogdánd – 200, Brassó – 500, Csokaly – 200, Egrespatak – 600, Erdőszentgyörgy – 200, Erked – 1000, Érszöllős – 700, Farkas Katalin, Nyüved – 100, Félegyháza – 200, Fenes – 500, Ipp – 800, Kalotaszéplak – 500, Kémer – 1000, Kiskapus – 700, Kolozsvár – 1100, Kovács Irén, Diószeg – 100, Lecsmér – 300, Lóna – 816, Lupény – 300, Margitta – 600, Micske – 350, Mocsolya – 150, Nagybánya – 1500, Nagyv. Rogériusz – 600, Nagyvárad 1 – 4370, Panit – 300, Perecsen – 2300, Radnót – 100, Sámson – 500, Sarmaság – 1000, Selymesilosva – 500, Szalárd – 1000, Szamosújvár – 400, Szatmárnémeti – 1000, Szentjános – 700, Székelyderzs – 50, Székelykeresztúr – 300, Székelymuzsna – 200, Szilágyosomlyó – 1000, Tamási – 1400, Ürmös – 100, Vajdahunyad – 350, Varsolc – 200, Zilah – 2300.

Összesen: 36.349RON.

„Így mindenben meggazdagodtok a teljes tisztaszívúságra, amely hálaadást szül az Isten iránt általunk” (2Kor 9:11)
Adj a Úr kegyelme bőségét támogatóinkra, és az Úr nevében végzett munkáikra!

MEGHÍVÓ

A SZILÁGYNAGYFALUI ELSZÁRMAZOTTAK TALÁLKOZÓJÁRA ÉS AZ IMAHÁZUNK SZÁZÉVES JUBILEUMÁRA

Gyülekezetünk kétnapos ünnepre készül: 2012. **augusztus 25-én** a Nagyfaluból elszármazottak találkozóját, valamint 26-án a 100 éves jubileumi ünnepélyt terveztük. Így tehát szeretettel várunk minden volt Nagyfalui testvért e két napos rendezvényre!

Szombaton délelőtt 10 órakor, vasárnap 9 órakor kezdjük az ünnepélyt.

A zavartalan vendégfogadás érdekében kérjük, jelezzék szándékukat idejében (július 29-ig) Nagyfaluban élő rokonaiknál, vagy Nagy István lelkipásztornál (elektronikus levélben: nagyistvan67@yahoo.com, tel. 0735500646) vagy Szilágyi-Benedek Tibor előljárónál (tel. 0731321446).

NAGY ISTVÁN LP.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605